

P&G AND THE EFFECTS OF SEMANTIC CAPITAL

When the Questions Reach Home

FERDINANDO FREGA

P&G आणि अर्थविषयक भांडवलाचे परिणाम

SEMANTIC REALITY 2026 · SHAREHOLDERS · 04

जेव्हा प्रश्न घरापर्यंत पोहोचतात

लेखक: Ferdinando Frega

आर्थिक भांडवलाला असलेला नैसर्गिक विरोध त्या दुबळेपणाचा आणि त्या भ्रमाचा पर्दाफाश करतो की ब्रँडचे नाव आणि त्याचा वापर म्हणजेच इतिहास, असे कंपनीची तिजोरी सांभाळणाऱ्यांनी नेहमी मानले आहे. पण वास्तव प्रत्येक भाकिताच्या कितीतरी पुढे गेले आहे, कारण सगळ्याला आधार कथनच देते.

संदर्भ घेण्यासारखे खरे पूर्वोदाहरण नाही. त्यामुळे परिणाम पूर्णपणे ज्ञात नाहीत की वर्तवता येण्याजोगे नाहीत, आणि जी काही उल्लांती येईल ती काळाशी आणि स्त्रिया काय करतील याच्याशी जोडलेली घटना राहते.

आणि इथे अनेक जण विचारतील की अर्थविषयक भांडवलाशी स्त्रियांचा काय संबंध.

संबंध पूर्णच आहे, कारण अर्थविषयक भांडवल ताळेबंदात राहत नाही. ते निर्णयबुद्धीत राहते.

ते संचालक मंडळाच्या खोल्यांत जन्मत नाही, तर संभाषणांत.

ते तिमाही अहवालांत नव्हे, तर घरांत घट्ट होते.

आणि आधी परवानगी न मागता निर्णय देणारा एखादा मानवी वर्ग असेल, तर तो म्हणजे स्त्रिया.

स्त्रिया, तुम्ही विचार कराल? म्हणजे हा लेखक विरुद्ध लिंगात अदृश्य शक्ती मान्य करतो?

फक्त एका जादूचा विचार करा जी फक्त स्त्रियाच पुरुषांवर करू शकतात: त्या तुमच्या गोट्यांना हातही न लावता त्यांची वाट लावू शकतात, आणि तरीही त्या

भुते नाहीत. त्या फक्त आपल्या बायका आहेत.

भागधारकांनी संचालक मंडळांना प्रश्न विचारण्यापूर्वी आणि आव्हान देण्यापूर्वी, त्यांनाच त्यांच्या आयुष्यातील सर्वात अनपेक्षित ठिकाणी बोलावले जाते आणि त्यांच्या बायका त्यांची उलटतपासणी घेतात; प्रत्येक कुटुंबाच्या संपत्तीच्या खऱ्या रक्षणकर्त्या त्याच असतात, आणि काय चालले आहे हे बहुतेक वेळा त्यांनाच सर्वात आधी कळते, कारण त्या नेहमी वाचतात.

आणि वेबवर जे चर्चिते जात आहे त्याकडे भागधारकाने फारसे लक्ष दिलेले नाही हे जेव्हा त्यांच्या लक्षात येते, तेव्हा त्या विचार करू लागतात की ही सार्वजनिक प्रकटीकरणे अशा पुरुषांमधील करारांशी जोडलेली आहेत का, जे आपल्या जबाबदाऱ्यांचा आणि आपल्या निर्णयांचा परिणाम भोगणाऱ्या इतरांच्या अस्तित्वाचा पूर्ण हिशेब देत नाहीत.

मिळवलेली आर्थिक साधने वाया न घालवता आणि खरेदीचे चुकीचे निर्णय न घेता त्यांचा उत्तम वापर करणे, हीच एखाद्या मालमत्तेचे रक्षण करू शकणारी एकमेव खरी शक्ती राहते, आणि संपत्ती नेहमी आधी.

म्हणूनच प्रत्येक भागधारकाच्या मागे एक बायको उभी असते, जिला नेहमी तीन गोष्टी हव्या असतात. माझे आजोबा हे सतत सांगायचे:

लवडा, पैसा आणि बरोबर असणे.

असभ्य?

कदाचित.

चुकीचे?

कचितच.

आणि उत्तरे समाधानकारक नसतील, तर सगळे नरकात बदलते.

पुरुषांमधील गुप्त करार निरुपयोगी ठरतात.

बंधुभावाचे करार कवडीमोल होतात.

स्त्री पुरुषांना वाटते तशा तर्कशुद्ध आणि तार्किक नियमावली पाळत नाही. ती अंतःप्रेरणा, अंतर्ज्ञान, जाणीव आणि निर्णयबुद्धी यांच्यामागे जाते.

आणि आपल्यापैकी प्रत्येक जण तिच्यातूनच आला आहे.

शेवटी, स्त्रीकडून हरणे स्वीकारू न शकणारे पुरुष इतर स्त्रियांची शिकार बनतात, ज्यांना ते आपल्या दुःखाची किंमत मोजतील.

आणि वय, माझ्यावर विश्वास ठेवा, फारसे महत्वाचे नसते.

कारण जेव्हा एखादी स्त्री तुमच्या विचारांत, तुमच्या शब्दांत आणि तुमच्या उपस्थितीत खरा रस दाखवते, तेव्हा बाकी सगळे अचानक मूल्य गमावते.

एखादा मॅनेजरसुद्धा अंतर्वस्त्रासारखा बदलता येतो.

ताबडतोब.

हे अतिशयोक्त वाटेल, पण बाजारपेठा, कंपन्या, कारकिर्दी आणि प्रतिष्ठा अनेकदा कोसळल्या आहेत, कारण पुरुषांनी अशा शक्तींना कमी लेखले ज्या ते मोजू शकत नव्हते की नियंत्रित करू शकत नव्हते.

अर्थविषयक भांडवल नेमके तिथेच काम करते.

लेखा प्रणालींत नव्हे.

आर्थिक मॉडेल्समध्ये नव्हे.

कायदा विभागांत नव्हे.

तर त्या मूक प्रदेशात, जिथे धारणा संभाषणे बनतात, संभाषणे निवाडे बनतात, निवाडे निर्णय बनतात आणि निर्णय अखेरीस आर्थिक परिणाम बनतात.

ताळेबंदाने नुकसानाची नोंद करण्याच्या खूप आधी.

Ferdinando